

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1975 *

Υ Π Ο

Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Χαιρετίζω ἀπόψε, εἰς τὸ τέμενος τοῦτο τοῦ πνεύματος, εἰς τὸ πρόσω-
πόν Σας τὸ σύμβολον τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ
πνεύματος καὶ ἀναπολῶ διαλόγους μεταξύ μας μιᾶς πεντηκονταετίας
περὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων, τὴν διδασκαλίαν μας
καὶ τὸν πόθον μας νὰ εὑρεθοῦν κάποτε εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Πολιτείας
ἄνδρες τοῦ πνεύματος, ὅπως τὸ ἐζήτησεν ὁ Πλάτων, νὰ βασιλεύσουν οἱ
φιλόσοφοι. Θεωρῶ ἄριστον λοιπὸν οἰωνὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς νεαρᾶς
Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὅτι ἡ Ὑμετέρα προσωπικότης εὐρίσκεται ἐπὶ
κεφαλῆς τῆς Πολιτείας.

Κλείει καὶ πάλιν ὁ κύκλος τοῦ χρόνου καὶ καλοῦμαι νὰ ἐκθέσω τὰ
πεπραγμένα τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ διαρρηθῆσαν ἔτος. Διὰ προσφάτου
ἐκλογῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀκαδημίας ὡς τακτικὸν αὐτῆς
μέλος εἰς τὴν Ἔδραν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ὁ καθηγητὴς
κ. Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος καὶ νῦν διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ὡς ξένοι ἐταῖροι τῆς Ἀκαδημίας καὶ μάλιστα εἰς τὴν Τάξιν τῶν
Θετικῶν Ἐπιστημῶν ἐξελέγησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας
Ἐπιστημῶν κ. **Pavle Savic** καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἰδίας Ἀκαδημίας
κ. **Dusan Kanazir**. Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν
Τεχνῶν ὁ κ. **Pierre Devambez**, γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἑλληνικῶν καὶ
ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Λοῦβρον, ὁ καθηγητὴς κ. **Hans-Georg**

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1975.

Beck καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης κ. **Herbert Hunger**.

Ἐπίσης ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγησαν εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* ὁ κ. **Ἰω. Παπαδάκης**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπουένος Ἀῦρες, εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon κ. **Jean Pouilloux**, ἡ καθηγήτρια τοῦ College de France κ. **Jacqueline de Romily**, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης κ. **Orlof Gigon** καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης κ. **Giuseppe Schirò**. Τέλος εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ἐξελέγησαν ὁ κ. **Jean Gaudemet**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ὁ κ. **Eduardo Volterra**, Πρόεδρος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἰταλίας, ὁ κ. **Hans-Julius Wolff**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Freiburg καὶ ὁ κ. **Francesco Maria de Robertis**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bari.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ διαρροεῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἀπώλεσε τὸ τακτικὸν αὐτῆς μέλος Ἀντώνιον Σῶχον, τὸν **Paul Montel**, ξένον ἑταῖρον τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ τὸν **Pierre de la Coste Messeliere**, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν*.

Ὁ Ἀντώνιος Σῶχος, προερχόμενος ἀπὸ οἰκογένειαν μὲ καλλιτεχνικὴν παράδοσιν, ὑπῆρξεν ἐξαίρετος γλύπτης τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ γλυπτικὴ του πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς νεοκλασικὴ μὲ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τοῦ ὅρου. Τὸ νεοκλασικόν του ὕφος ζωντανεύει τὴν κλασικὴν παράδοσιν κατὰ τρόπον ὅλως πρωτότυπον καὶ προσωπικόν. Τὰ καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα τοῦ Σῶχου εἶναι πολλά, εἶναι μνημεῖα, προτομαὶ καὶ ἀνδριάντες. Ὁ Σῶχος εἶχε τὴν ἰκανότητα νὰ ζωντανεύῃ τὴν παράδοσιν δίχως νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνῃ, ἀλλὰ καὶ γενικῶς τοῦτο εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς ἑλληνικῆς νεοκλασικῆς δημιουργίας, τόσον εἰς τὴν γλυπτικὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Καὶ ὁμως τὰ περισσότερα ἀριστουργήματα

τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτῆς, κοσμήματα ἀληθινὰ τῶν Ἀθηνῶν, κατεδαφίσθησαν καὶ εἰς τὴν θέσιν των ἐστήθησαν κακότεχοι ὄγκοι τσιμέντου.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος συνεπληρώθη ἡ παλαιὰ διάταξις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 229 προεδρικοῦ διατάγματος. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ὀρίζεται ὅτι αἱ Τάξεις τῆς Ἀκαδημίας δύνανται νὰ προτείνουν τὴν προκήρυξιν ἑδρας εἰδικῆς, ὑπαγομένης ὅμως εἰς τὰς κατηγορίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, αἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὸν βασικὸν νόμον τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ Ἀκαδημία εἶχεν ἀνέκαθεν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς κανονισμοῦ, τῶρα ὅμως περιβάλλεται τοῦτο μὲ νομοθετικὸν κύρος.

Ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔγιναν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν αἱ ἀκόλουθοι δωρεαί :

1. Ὁ **Γεώργιος Πάγκαλος** ἀφῆκε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὴν κυριότητα μιᾶς αὐτοτελοῦς οἰκίας καὶ δύο διαμερισμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀπονέμονται ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα χρηματικὰ βραβεῖα εἰς πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς πραγματείας καὶ νὰ χορηγοῦνται ὑποτροφίαι εἰς πτωχοὺς νέους, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ σπουδάσουν φιλολογίαν. Αἱ ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν Μεσαιωνικὴν καὶ Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν καὶ Γλῶσσαν, εἰς τὴν Λαογραφίαν καὶ Φιλολογίαν τῆς Κρήτης. Ἐκτὸς ὅμως τῶν περιοριστικῶν αὐτῶν στοιχείων ὁ Γεώργιος Πάγκαλος ἐκληροδότησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν ὄγκον τοῦ γλωσσικοῦ καὶ λαογραφικοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὅποιον ὁ ἀκάματος αὐτὸς ἐργάτης τοῦ πνεύματος εἶχε συλλέξει, ἀφιερῶσας πρὸς τοῦτο ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του.

2. Ἡ κ. **Λουίζα Σώχου**, χήρα τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ, ἐδῶρησεν 100.000 δραχ. πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ διατεθῆ πρὸς ἐνίσχυσιν πτυχιούχου τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ὅποιος ἐπιθυμῆ νὰ μεταβῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ εἰδικευθῆ εἰς τὴν νόσον τοῦ Parkinson. Ἐξ ἄλλου τὸ ἕτερον ἥμισυ νὰ διατεθῆ εἰς ἐνίσχυσιν καλλιτέχνου γλύπτου, ὁ ὅποιος ἐπιθυμῆ νὰ μεταβῆ

διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ νὰ εἰδικευθῆ εἰς τὴν κλασσικὴν μορφὴν τῆς Γλυπτικῆς Τέχνης.

3. Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία Χαλκιδικῆς ἠθλοθέτησε ποσὸν 100.000 δρχ. διὰ τὴν συγγραφὴν πρωτοτύπου ἐργασίας περὶ τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς μέχρι τοῦ ἔτους 146 π. Χ.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο :

1. Ἐξ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας.

2. Εἴκοσι μία ἀνακοινώσεις ἐξωακαδημαϊκῶν ἐπιστημόνων, καὶ

3. Δέκα παρουσιάσεις βιβλίων.

Ἡ Ἀκαδημία εἰς ἐπίσημον πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἐώρτασε τὴν συμπλήρωσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Χώραν μας. Ὁμιλητὴς κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Παναγ. Ζέπος. Ὁ κ. Ζέπος ὠμίλησεν ἐπίσης κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 25^{ης} Μαρτίου. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Γεώργ. Μιχαηλίδης - Νουάρος ὠμίλησεν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἀκαδημία ἐτέλεσεν ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐκλιπόντος ἀκαδημαϊκοῦ Γεωργίου Πανταζῆ, μὲ ὀμιλητὴν τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας κ. Νικ. Λοῦρον.

Ἐφέτος ἔγινεν ἐπίσης ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν ἀκαδημαϊκῶν κ. Ἰωάννου Καρμίρη καὶ Γ. Μιχαηλίδη - Νουάρου. Τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Καρμίρη ἦτο «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν διαλόγῳ μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν», ἐνῶ τὸ θέμα τοῦ κ. Μιχαηλίδη - Νουάρου ἦτο : «Ἡ τριλογία τῶν ἀξιῶν (δικαιοσύνη, τάξις, πρόοδος) καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον».

Εἰς τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν ἐν Μονάχῳ ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Διον. Ζακυθηνός. Ἐπίσης ὁ κ. Ζακυθηνός ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Σύνοδον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιγραφῶν. Εἰς τὸ ὄργα-

νωθὲν ἐν Ζάγκρεμπ τῆς Γιουγκοσλαβίας Διεθνὲς Συμπόσιον με θέμα «Αἱ δυνάμεις καὶ οἱ δρόμοι τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης» ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γρηγ. Κασσιμάτης**. Ἐπίσης ἀντιπροσωπεῖα μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν με ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ἐπραγματοποίησεν ὀλιγοήμερον ἐπίσκεψιν, κατόπιν προσκλήσεως, εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν ἐν Σόφια καὶ εἰς τὴν Σερβικὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν ἐν Βελιγραδίῳ.

Εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ἀνωτέρω ἐπισκέψεων Βούλγαροι καὶ Σέρβοι Ἀκαδημαϊκοὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὡς ἐπίσημοι αὐτῆς προσκεκλημένοι. Καρπὸς τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπισκέψεις, ὑπῆρξαν δύο συμβάσεις ὑπογραφεῖσαι ἐν Ἀθήναις καὶ προβλέπουσαι τὴν στενοτέραν πνευματικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῶν δύο ξένων Ἀκαδημιῶν.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Α. Ὀρλάνδος** ἐξελέγη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1) ξένος ἐταῖρος τῆς *Akademia dei Lincei* τῆς Ρώμης, (2) ξένος ἐταῖρος τῆς *Σερβικῆς Ἀκαδημίας* καὶ (3) ἐπίτιμον μέλος τῆς *Ἀκαδημίας τῶν Γραμμάτων, Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν* τοῦ Παλέρμου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1975 προσεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διαγωνισμὸς διὰ τὴν παροχὴν ὑποτροφιῶν εἰς ἀριστούχους τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, πρὸς μετεκπαίδευσιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἀλλοδαπὴν, δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος Εὐθ. Μερτσάρη.

Τὸ ἐκδοτικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῶν ἐπιτομῶν ἐγγράφων τῶν ἀρχείων τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Πρόκειται περὶ ὀγκώδους τόμου 1.124 σελίδων, ὁ ὁποῖος συνετάχθη ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρου τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ κ. **Ἐλ. Πρεβελάκη** καὶ τὸν γυμνασιάρχην κ. **Φίλιππον Γλύτσην**. Ὁ τόμος καλύπτει τὴν περίοδον 1827 - 1832 καὶ περιλαμβάνει περιλήψεις 2.578 ἐγγράφων, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀδημοσιεύτων. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ δίδουν σπουδαίας

πληροφορίας περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν μεγάλων δυνάμεων ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ὁ πλοῦτος τῶν πληροφοριῶν καὶ τῶν λεπτομερειῶν περὶ τῆς τύχης τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος εἶναι τόσον μέγας, ὥστε νὰ ἀλλάξῃ τὴν συνηθισμένην εἰκόνα ποὺ εἶχομεν μέχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐξετυπώθη ἐπίσης ὁ Δ' τόμος τῆς ἐπετηρίδος «Φιλοσοφία», τὴν ὁποίαν ἐκδίδει τὸ Κέντρον Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας. Ἐπίσης ἐξετυπώθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1974 καὶ προχωρεῖ καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρακτικῶν τοῦ ἔτους 1975. Εἰς τὰ αὐτοτελῆ δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας ἐξετυπώθη ἡ ἐργασία τοῦ κ. Σέτα, *Ἡ Ἑλλάς καὶ τὸ κλίμα της*. Ἡ ἐκτύπωσις ἔγινε δαπάναις τοῦ κληροδοτήματος Γεωργ. Φωτεινοῦ. Ὡσαύτως ἐξετυπώθη εἰς φωτομηχανικὴν ἐπανέκδοσιν τὸ ἔργον τοῦ Γ. Χατζηδάκι, *Einleitung in die neugriechische Grammatik*, Leipzig 1892. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι βασικὸν διὰ τὴν μελέτην τῆς Νέας Ἑλληνικῆς καὶ εἶχεν ἔξαντληθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ ἐκτύπωσις τῆς πραγματείας τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ξανθάκη, *Solar Activity and a Global Survey of Precipitation*. Ἐπίσης ἡ ἐκτύπωσις ἐγγράφων τῶν Ὀλλανδικῶν ἀρχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἐκδίδονται μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ζώρα. Ἐπίσης συνεχίζεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν παραμυθιῶν ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Μέγα καὶ συνεχίζεται ἡ ἐργασία διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀπὸ τὸ Κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἐνὸς τόμου δημοδῶν μελωδῶν ἀπὸ τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν κεντρικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τόμοι, περιοδικὰ καὶ τεύχη 7.430. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος 1837 ἀντίτυπα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 650 εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δεικνύει τὸ μέγεθος τῆς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ Ἰδρυμα Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, πέραν τῶν ἀπονεμομένων ἐφέτος δύο βραβείων, τὸ ἓνα διὰ ἔργον ἀφηγηματικοῦ πεζοῦ λόγου καὶ τὸ ἄλλο διὰ δοκίμιον, ἀπὸ 100.000 δρχ. ἕκαστον, παρέσχε καὶ τὰς ἀκολούθους ἐπιχορηγήσεις: 1) 350.000 δρχ. εἰς τὸν καθηγητὴν Πανεπισμίου κ. Ἑμμ. Κριαρᾶν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Λεξικοῦ τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς Δημόδους Γραμματείας*. 2) 500.000 δρχ. εἰς τὸν κ. Γεωργακᾶν, καθηγητὴν Πανεπιστημίου τῆς Βορείου Ντακότα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συντάξεως ἑλληνοαγγλικοῦ λεξικοῦ, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του, 3) 180.000 δρχ. δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐδρας Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης, 4) 100.000 δρχ. ὡς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σάν Ντιάγκο τῆς Χιλῆς καὶ 5) 150.000 δρχ. εἰς τὸν Γάλλον Νεοελληνιστὴν **Octave Merlier** πρὸς τὸν σκοπὸν συνεχίσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ «*Études Neohelléniques*». Τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐρευνᾶται ἀπὸ τοὺς ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὰ διάφορα Κέντρα Ἐρεῦνης. Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν ἐδῶ νὰ ἐκτεθῇ διὰ μακρῶν τὸ ἔργον τῶν ἐπιστημονικῶν Κέντρων, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἐν συντομίᾳ λόγος περὶ τοῦ συντελουμένου εἰς τὰ Κέντρα αὐτὰ ἢ μᾶλλον, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ λέγωνται, εἰς τὰ σπουδαστήρια αὐτὰ τῆς Ἀκαδημίας.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, ἔργου μνημειώδους εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, συνεχίσθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Β' ἡμιτόμου τοῦ τετάρτου τόμου. Συνήθως ἀσχεῖται αὐστηρὰ κριτικὴ διὰ τὸ Ἱστορικὸν Λεξικόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκδοσις προχωρεῖ μὲ βῆμα σημειωτόν. Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ πληροφορήσω τοὺς κριτὰς καὶ ἐπικριτὰς ὅτι τὰ πρῶτα μεγάλα λεξικά τῶν δυτικῶν λαῶν, διὰ νὰ γίνουν, ἀπῆτησαν χρόνον ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἕως ἑκατὸν ἐτῶν. Ἐὰν λοιπὸν οἱ λαοὶ μὲ ἱστορίαν 1000 ἐτῶν ἐχρειάσθησαν τόσον χρόνον,

εἶναι φυσικὸν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μὲ ἱστορίαν 3.000 ἐτῶν, πού ἡ γλῶσσα του ὑπέστη πολλαπλᾶς ἀλλοιώσεις καὶ παραλλαγᾶς, εἶναι φυσικὸν νὰ χρειασθῆ περισσότερον χρόνον. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονισθῆ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἀυξηθῆ καὶ μάλιστα νὰ τριπλασιασθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὸ Λεξικόν.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἔγιναν ἀποστολαὶ τῶν συνεργατῶν του εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα πρὸς συλλογὴν γλωσσικοῦ ὑλικοῦ. Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Κέντρον 32 χειρόγραφα συλλογῶν, 5 ἐξ αὐτῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν τῶν συντακτῶν, 25 ἀπὸ δωρεὰν τῆς *Γλωσσικῆς Ἑταιρείας*, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, καὶ 1 δωρεὰ ἀπὸ τὸν κ. **Βετσόπουλον**, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ μέγα ὄμως γεγονός τοῦ Κέντρον κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὑπῆρξαν 2 ἐκδόσεις ἔργων τοῦ **Γεωργίου Χατζηδάκι**, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλωσσολογίας. Πρῶτον αἱ *Γλωσσολογικαὶ ἔρευναι*, τόμος Β', καὶ δεύτερον *Die Einleitung in die neugriechische Grammatik*. Τέλος ἀναφέρω τὴν ἐργασίαν πού γίνεται διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Γλωσσικοῦ Ἄτλαντος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας εἰσῆχθη ἐφέτος πλούσιον λαογραφικὸν ὑλικόν, ἐπὶ πλεόν ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ Κέντρον εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ὁ Β' τόμος τῶν *Συμμείκτων* τοῦ **Ν. Γ. Πολίτου** καὶ εἶναι σχεδὸν περὶ τὸ τέλος ἡ ἔκδοσις τόμου δημοδῶν μελωδιῶν ἀπὸ τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα. Ἐξεδόθη τὸ λεύκωμα γεωργικῶν ἐργαλείων τοῦ γεωγραφικοῦ ἄτλαντος.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἠσχολήθη ἐφέτος μὲ τὴν ταξινόμησιν καὶ καταγραφὴν τοῦ ἀρχείου Κωνστ. καὶ Σοφοκλ. Οἰκονόμου. Τὸ αὐτὸ Κέντρον ἔχει ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὸν Β' τόμον τοῦ ἀρχείου Ψαρρῶν καὶ ἐτοιμάζει τὴν ὕλην τοῦ Γ' τόμου. Ἐπίσης τὸ Κέντρον τοῦτο ἐξέδωκε τὸ ἔργον τοῦ Κρητὸς ποιητοῦ τοῦ 15^{ου} αἰῶνος Γεωργ. Χούμνου ὑπὸ τὸν τίτλον *Κοσμογέννησις* μὲ κριτικὴν ἐπεξεργασίαν ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. **Γ. Μέγαν**.

Ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαὶ τοῦ Κέντρου ἔγιναν εἰς τὴν Μοῦνην Δουσίκου παρὰ τὰ Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Τέλος εἰς τὸ Κέντρον προσετέθη πλούσιον φωτογραφικὸν ὑλικὸν ἀπὸ πολλοὺς τόπους, ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἔχει ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὸν 20^{ον} καὶ 21^{ον} τόμον τῆς «Ἐπετηρίδος» μὲ μελέτας ἀναφερομένας εἰς τὸ βυζαντινὸν καὶ μεταβυζαντινὸν δίκαιον. Ἐπίσης σημαντικὸν εἶναι τὸ ἔργον τῆς ἀναδιφήσεως τῶν ἀρχείων τῶν νοταρίων τῆς Κερκύρας. Ἡρευνήθησαν πολύτομα ἀρχεῖα 276 συνολικῶς νοταρίων τοῦ 17^{ου} αἰῶνος. Τὸ Κέντρον ἠρευνήσεν ἐπίσης εἰς τὴν νῆσον Ὑδραν ἀνέκδοτον ὑλικὸν τοῦ ἀρχείου Λιγνοῦ. Τέλος ἠρευνήθησαν οἱ ὑπ' ἀριθμ. 85 καὶ 86 κώδικες τοῦ νοταρίου τῆς Νάξου Ἰω. Μηνιάτη (17^{ος} αἰών). Οἱ κώδικες αὐτοὶ περιέχουν σημαντικὰ δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα. Τέλος τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου ἀνέλαβε, τῇ συνεργασίᾳ καὶ τοῦ κ. Γιώκαρη, τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκτυπώσεως τῆς ἰσχύουσης νομοθεσίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ἔφερε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς φῶς ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἐπιτομαὶ ἐγγράφων τοῦ Βρεττανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν*. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἀναφέρονται ὅλα εἰς τὴν περίοδον τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὅπως ἤδη εἶπα, διαφωτίζουν βαθύτερον καὶ πληρέστερον τὴν ἱστορίαν τοῦ 21. Τὸ αὐτὸ Κέντρον κατέγινε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μὲ τὴν σύνταξιν περιγραφικοῦ καταλόγου καὶ εὔρετηρίου τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Φόρειν Ὀφίς τῶν ἐτῶν 1821-1832 μὲ τὴν ἐν Κων/πόλει Βρεττανικὴν Πρεσβείαν καὶ μὲ τὰ Βρεττανικὰ Προξενεῖα εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Περαιτέρω τὸ Κέντρον ἐπροχώρησεν εἰς τελικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐγγράφων τοῦ τόμου Α', ὁ ὁποῖος θὰ περιλάβῃ τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐν Πρεβέξῃ γενικοῦ Προξένου τῆς Ἀγγλίας William Meyer διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα κατὰ τὰ ἔτη 1819-1832. Ἐπίσης σημασίαν μεγάλην ἔχει ὁ καταρτισμὸς ὑπὸ τοῦ Κέντρου ἱστορικῆς βιβλιογραφίας περὶ τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὸ 1800 καὶ ἔξῃς.

Τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προήγαγε τὴν παρασκευὴν ἐκδόσεων κειμένων, τὰ ὅποια ἔχουν ἀναλάβει ὠρισμένοι συντάκται τοῦ Κέντρον. Οὕτως ὁ κ. **Κεσίσογλου** προετοιμάζει τὴν μετάφρασιν τῆς βιογραφίας τοῦ Γάλβα τοῦ Πλουτάρχου. Ὁ κ. **Τσακατίκας** τὴν μετάφρασιν τοῦ Α' βιβλίου τῶν ἱστοριῶν τοῦ Πολυβίου. Ὁ κ. **Ζαγανιάρης** τὴν μετάφρασιν τῶν Ἀργοναυτικῶν τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Ροδίου. Ὁ κ. **Κύρκος** τὴν μετάφρασιν τῆς Ρητορικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ κ. **Τρίαντος** τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἴππολύτου τοῦ Εὐριπίδου. Ὁ κ. **Ἀναστασιου** τὴν ἔκδοσιν τῶν λόγων τοῦ Ἀντιφῶντος καὶ ἡ κ. **Ἡλιάδου** τὴν μετάφρασιν τοῦ ἔργου τοῦ Λουκιανοῦ: «Δίς κατηγορούμενος». Ἐπίσης οἱ Συντάκται: **Τρίαντος, Τσακατίκας, Κεσίσογλου** καὶ **Ἡλιάδου** μετέφρασαν τὸν Β' τόμον τοῦ ἔργου τοῦ John Edwin Sandys, *A History of Classical Scholarship*. Τέλος τὸ Κέντρον ἐτοιμάζει τὴν μετάφρασιν τοῦ Β' τόμου τῆς ἱστορίας τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας τοῦ Pfeiffer ἀπὸ τοῦ Πετράρχη μέχρι τοῦ Wilamowitz.

Τὸ Κέντρον Ἐρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Ἐφημεροσμένων Μαθηματικῶν προήγαγε κατὰ τὸ ἔτος 1975 τὰς ἐρευνητικὰς ἐργασίας ἐπὶ τῶν κάτωθι προγραμμάτων: 1) Μελέτη ἐπὶ τῆς σχέσεως τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος μετὰ γήινων φαινομένων ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰω. Ξανθάκη** καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Κέντρον κ. **Βασιλ. Τριτάκη**. 2) Φωτομετρικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ φασματοηλιογραμμάτων K2, 3 τοῦ ἰονισμένου ἀσβεστίου, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον κ. **Μακρῆ** καὶ τῆς βοηθοῦ κ. **Ἐλ. Παπαμαργαρίτη - Δάρα**, 3) Φωτομετρικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ στέμματος ἐπὶ φωτογραφιῶν ληφθεισῶν εἰς ὀλίκας ἡλιακὰς ἐκλείψεις, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον κ. **Κωνστ. Μακρῆ** καὶ τοῦ βοηθοῦ κ. **Θεοδ. Ζαχαριάδη**. 4) Ἐρευναι ἐπὶ τῶν ἀτμοσφαιρῶν τῶν πλανητῶν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον κ. **Κωνστ. Μακρῆ**, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δρ. κ. **Βασιλ. Πετροπούλου**. Κατὰ τὸ ἔτος 1975 ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ξανθάκη τελοῦσα Ἐθνικὴ Ἀστρονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὠργάνωσε σειρὰν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων ἐπὶ εἰδικῶν

ἀστρονομικῶν θεμάτων. Αἱ διαλέξεις αὐταὶ ἐγένοντο ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀστρονόμων.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας προήγαγε τὸ ἔργον του διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κύριον μέλημα τοῦ Κέντρου τούτου. Εἰς τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν δὲν ὑπάρχει λεξικὸν τῶν Προσωκρατικῶν φιλοσόφων, διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι ἡ ἔκδοσις του θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποσπασμάτων τῶν Προσωκρατικῶν. Τὸ Κέντρον ἐξέδωκε τὸν 4^{ον} τόμον (1974) τῆς ἐπετηρίδος του «Φιλοσοφία». Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι ἡ ἐπετηρὶς «Φιλοσοφία» ὑπερέβη εἰς ἀριθμὸν πωληθέντων ἀντιτύπων ὅλας τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσω ὅτι ἀπὸ τὸν Α΄ τόμον ἐπωλήθησαν περισσότερα ἀπὸ 600 ἀντίτυπα. Εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ὕψος κινοῦνται καὶ οἱ λοιποὶ τόμοι. Τὸ Κέντρον τοῦτο ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει μετάφρασιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ τοῦ ἔργου τοῦ Ἄγγλου καθηγητοῦ Henderson περὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἢ ὅπως εἶναι ὁ αὐθεντικὸς τίτλος *Ἡ ἀναγέννησις τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως*. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἔργου θὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Εἰς τὸ ἀρτισύστατον Γραφεῖον τῶν Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς περαιτέρω ἐπιστημονικῆς ἐργασίας. Ἐπίσης ἀπέκτησε τὸν πρῶτον θεωρητικόν του ὄπλισμόν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἔρευναν. Μεταξὺ τοῦ ὄπλισμοῦ τούτου εἶναι καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. **Στεφ. Κουμανούδη**, *Συναγωγὴ νέων λέξεων ὑπὸ τῶν λογίων πλασθιστῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων*. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρω διὰ τὸ ἔργον τοῦ Γραφείου τούτου ὅτι ἤδη ἔχει ἀποδελτιώσει 600 καὶ πλέον νεολογισμούς. Πάντως πρέπει νὰ μνημονευθῆ ἔνταῦθα ὅτι τὸ συντελούμενον ἔργον εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν νεολογισμῶν ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν δ. **Παπαδοπούλου**.

Καὶ τώρα προχωροῦμεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν βραβείων.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

1. Τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖον *Μιχ. καὶ Ἰω. Κατσαρᾶ*, συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου 75.000 δρχ., ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Βασίλ. Θωμαΐδην**, ὑφηγητὴν τῆς Ὀρθοπαιδικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Δράμας, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐργασίαν του ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἡ πορεία τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν ὀρθοτόπων μοσχευμάτων τοῦ συμπαγοῦς ὄστου*. Ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ προῖδον ἰκανοῦ ἀριθμοῦ πειραμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰργάσθη ὁ συγγραφεὺς, περιέχει δὲ διερευνήσεις καὶ χρήσιμα συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ μοσχεύματος ὀστεοκυττάρων καὶ τῆς ταχύτητος τῆς ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ.

2. Τὸ βραβεῖον *Δημ. καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου*, συνοδευόμενον ὑπὸ ἐπάθλου 50.000 δρχ., ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἀστέριον Ζάχαρην** διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀνέκδοτον ἐργασίαν του περὶ τῶν δασῶν τῆς Κρήτης ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. Ὁ συγγραφεὺς ἐπέλεξεν ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας του τὴν Κρήτην, ἣτις ἐμφανίζει πλουσίαν χλωρίδα καὶ πανίδα καὶ παρουσιάζει ποικίλλουσαν τοπογραφίαν. Ἡ Κρήτη ἐμφανίζει ἐν μικρογραφίᾳ ὅλα τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα θέτει τὸ δάσος, ὄχι μόνον εἰς ἑλλαδικήν, ἀλλὰ καὶ εἰς παγκόσμιον κλίμακα.

3. Εὐφημος μνεῖα εἰς τοὺς κυρίους **Ἀστέριον Σιμώνην** καὶ **Στυλιανὸν Σχοινᾶν** διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν διὰ τὸ βραβεῖον *Ἐμμ. Μπενάκη* ἐργασίαν των περὶ τῆς χημικῆς γονιμότητος τοῦ ἐδάφους. Οἱ συγγραφεῖς ἐξετάζουν τὴν χημικὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους, βάσει ἐπιλογῆς ἐκ τῆς τεραστίας σχετικῆς βιβλιογραφίας, καὶ τονίζουν ὅτι διὰ τὴν μελέτην τοῦ πολυπλόκου συστήματος : ἔδαφος - ἔδαφοδιάλυμα - φυτὸν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ βάσει τῆς φυσικοχημείας καὶ τῶν φυσικοχημικῶν μεθόδων μελέτη τοῦ συστήματος τούτου.

4. Βραβεῖον μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως 50.000 δρχ. εἰς τὸν κ. **Ἰω. Μενεΐδην**. Ὁ κ. Μενεΐδης, καταγόμενος ἐκ Κύνθου, κατώρθωσε, καίπερ τυφλωθεὶς εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, νὰ περατώσῃ λίαν ἐπιτυχῶς τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν

τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Καταστάς πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔχων ἰδίαν ἀντίληψιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν ἐν Ἑλλάδι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσουν γυμνασιακὴν μόρφωσιν τυφλοὶ νέοι, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως βιβλίων συντεταγμένων εἰς τὸ σύστημα γραφῆς Braille, παρέσχε μεγίστην εἰς αὐτοὺς βοήθειαν, συντάξας εἰς τὸ σύστημα γραφῆς Braille σειρὰν γυμνασιακῶν μαθητικῶν ἐγχειριδίων.

5. Βραβεῖον εἰς τὴν Πολυκλινικὴν Ἀθηνῶν. Ἐπὶ 72 συναπτὰ ἔτη τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ὑπὸ τὴν προεδρίαν, διαδοχικῶς, τῶν Νικολ. καὶ Ἀνδρέα Ἀλιβιζάτου, καί, μετ' αὐτοὺς τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου καὶ τοῦ νῦν ὁμοτίμου καθηγητοῦ κ. Κ. Ἀλιβιζάτου ἐξυπηρετήσεν ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του χιλιάδας ἀσθενῶν, συνέβαλε σημαντικῶς εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς ἰατρικῆς καὶ προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται :

1. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Στέλιον Σκοπελίτην** διὰ τὸ βιβλίον του *Νεοκλασσικὰ σπιτία τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ*. Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἀπὸ 273 φωτογραφίας μεγάλου σχήματος κτηρίων, τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς ἐπέλεξεν ὡς δείγματα τῶν νεοκλασσικῶν σπιτιῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς. Τὴν ἔκδοσιν συνοδεύουν κείμενα τοῦ καλλιτέχνου Γιάννη Τσαρούχη καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Χρ. Ἰακωβίδη, ὁ ὁποῖος εὐστόχως ὀνομάζει τὸ ἔργον «μνημόσυνον τῆς εὐαισθησίας τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς παραδόσεως τοῦ τόπου μας».

2. Ἐπαινος εἰς τὸν πλοίαρχον κ. **Ἰω. Φακίδην** διὰ τὸ βιβλίον του *Ἱστορία τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων 1845-1975*, τὸ ὁποῖον, ἀνατρέχον εἰς τὰς προηγηθείσας τῆς ιδρύσεως τῆς Σχολῆς εἰδικὰς συνθήκας, ἀποτελεῖ ἐμπεριστατωμένην ἱστορικὴν μελέτην.

3. Ἐπαινος εἰς τὴν κ. **Ἰφιγ. Χρυσοχόου** διὰ τὸ βιβλίον της *Μαρτυρικὴ Πορεία*. Πρόκειται περὶ συλλογῆς ἀφηγημάτων μὲ ἐλκυστικὴν ἀφηγηματικὴν ροὴν καὶ οὐσιαστικὴν λογοτεχνικὴν χάριν, τὰ ὁποῖα

συνεκίνησαν ὅλους ὅσοι πονοῦν διὰ τὸν ξερριζωμὸν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

4. Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Νίκον Πιερράκον** διὰ τὸ βιβλίον του *Παριὰ Καρσόπολις*. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Πιερράκου εἶναι ποιητικὸν χρονικόν, ποὺ ἀναφέρεται εἰς διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς ἀποπείρας τοῦ Ἰμπραήμ νὰ κατακτήσῃ τὴν Μάνην. Ἡ συνισταμένη τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ ἀκατάβλητη ἀνδρεία τῆς Μάνης, αἱ ἡρωϊκαὶ παραδόσεις της καὶ ἡ ἀδίστακτη θυσία της διὰ τὴν ἐλευθερίαν.

5. Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Λάζαρον Εὐπραξιάδην** διὰ τὸ βιβλίον του *Προκόπι Καππαδοκίας, πατρίδα μου*, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς μᾶς δίδει μίαν πλήρη εἰκόνα τῆς ζωῆς τῆς γενετικῆς του, ἑνὸς ἀπὸ τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ τουρκοφώνου ἑλληνισμοῦ τῆς Καππαδοκίας.

6. Ἔπαινος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοτελικὴν Ἐταιρείαν διὰ τὸ ἐκδιδόμενον ὑπ' αὐτῆς περιοδικὸν «Φιλοτέλεια», τὸ ὁποῖον συνεπλήρωσε 52 ἔτη κυκλοφορίας. Ἡ λίαν ἀξιόλογος προσφορὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐταιρείας ἔχει ἐκτιμηθῆ δεόντως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὅπου ἤδη ἀπὸ τὸ 1927 ἔχει τύχει πολλῶν βραβεύσεων.

7. Βραβεῖον εἰς τὴν κ. **Βικτ. Βουτσᾶ - Βελούτσου** διὰ τὴν συλλογὴν διηγημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἀπὸ τὸ περιβολάκι τῆς Λέσβου*. Τὰ ἀφηγήματα τῆς πρεσβύτιδος συγγραφέως ἀποπνέουν τὰς αὔρας καὶ τὰ ἀρώματα τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς ἀντίπεραν ἀκτῆς.

8. Τὸ βραβεῖον *Σπύρον Μοτσενίγου*, ἀθλοθετούμενον εἰς μνήμην του ὑπὸ τῆς συζύγου του κ. Λίτσας Παπᾶ - Μοτσενίγου καὶ ἀπονεμόμενον ἀνὰ διετίαν εἰς διαπρέποντα Ἑλληνα μουσικὸν ἐκτελεστήν ἐκ τῶν νεωτέρων, ἀπονέμεται ἐφέτος εἰς τὸν κ. **Βύρωνα Φιδετζῆν**, βιολοντσέλιστα, ἐτῶν 30. Ὁ κ. Φιδετζῆς παρὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν του ἔχει ἤδη παρουσιάσει ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλουσίαν καὶ λίαν ἐπιτυχῆ δρᾶσιν. Τὸ βραβεῖον συνοδεύεται ὑπὸ χρηματικοῦ ἐπάθλου 30.000 δρχ., τὸ ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία αὐξάνει ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας εἰς 50.000 δρχ.

9. Τὸ βραβεῖον τῆς «*Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν*» τοῦ Δήμου Ξάνθης, προκηρυχθὲν πρὸς συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς Ξάνθης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1900 καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ χρηματικοῦ ποσοῦ δραχ. 50.000, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Πέτρον Γεωργαντζῆν**. Ἡ συγγραφὴ τῆς ἱστορίας τῆς Ξάνθης εἶναι ἔργον δύσκολον, διότι ὀλίγα περὶ αὐτῆς διεσώθησαν πληροφορίες εἰς ἀρχαίους καὶ βυζαντινοὺς συγγραφεῖς καὶ διότι οὐδεμία ἀνασκαφικὴ ἐργασία ἐγένετο εἰς τὴν περιοχὴν. Τὰς διασωθείσας ὁμως πληροφορίες ὁ συγγραφεὺς συγκεντρώνει μὲ ἐπιμέλειαν καὶ τὰς πλουτίζει μὲ ἀτομικὰς παρατηρήσεις καὶ ὑποθέσεις.

10. Βραβεῖον εἰς τὴν κ. **Κατερίναν Κακούρη** διὰ τὸ βιβλίον τῆς *Προϊστορία τοῦ Θεάτρου*. Εἰς τὸ βραβευόμενον ἔργον τῆς ἡ συγγραφεὺς συνέλεξε μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας ὕλικὸν πλούσιον, ἀντλήσασα τοῦτο ἀπὸ ξένας ἐρευνητικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ προσωπικὴν τῆς ἔρευναν περὶ τὰς ἐγγωρίους ἐπιβιώσεις πρωτογόνων ἐθίμων θεατρικῆς μορφῆς.

11. Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Κυριάκον Σιμόπουλον** διὰ τὸ τρίτομον ἔργον τοῦ *Ξένοι ταξιδιωτὰι στὴν Ἑλλάδα*. Ὁ συγγραφεὺς ἐρευνᾷ συστηματικῶς τὰ περιηγητικὰ χρονικὰ τῶν βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν χρόνων καὶ παρέχει εἰδήσεις σχετικὰς μὲ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον, τὸν λαϊκὸν πολιτισμὸν τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Τὸ ἔργον εἶναι προῖον μακροῦ κόπου καὶ μόχθου καὶ πληροῖ μέγα κενὸν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

12. Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Π. Ροντογιάννην**, γυμνασιάρχην, διὰ τὸ βιβλίον τοῦ *Ἡ χριστιανικὴ τέχνη στὴ Λευκάδα*. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ ὁ συγγραφεὺς περιγράφει λεπτομερέστατα ἐκάστην τῶν σωζομένων εἰς τὴν νῆσον ἐκκλησιῶν, ἐνῶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἀσχολεῖται μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον ἐκάστου Λευκαδίτου ζωγράφου. Πρὸς τοῦτο ἀρύεται τὰς πληροφορίες τοῦ ἀπὸ ἔγγραφα τοῦ ἀρχαιοφυλακείου τῆς νήσου.

13. Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Ἐμμ. Κάσδαγλην** διὰ τὸ βιβλίον *Ἀυτόγραφα Ἑλλήνων συγγραφέων*. Πρόκειται περὶ ἀναμνηστικοῦ λευκώματος αὐτογράφων Νεοελλήνων συγγραφέων, ἐκδοθέντος ἀπὸ τῆς *Ἐταιρείας Σπουδῶν Σχολῆς Μωραΐτου*. Τὸ βιβλίον περιέχει αὐτόγραφα ὄλων τῶν πατέρων καὶ πρωτοπόρων τῆς νεοελληνικῆς γραμματείας καὶ παρέχει σύντομον βιογραφικὸν σημεῖωμα δι' ἕκαστον συγγραφέα, καθὼς ἐπίσης καὶ φωτογραφικὴν ἀπεικόνισιν. Ἡ ἐκδοσις διακρίνεται διὰ τὴν ἀρτιωτάτην αἰσθητικὴν ἐμφάνισιν καὶ προσφέρει πολλαπλὴν πνευματικὴν ὠφέλειαν.

14. Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Κίμωνα Φράυερ**, ὅστις ἠνάλωσε περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη εἰς τὴν μελέτην, μετάφρασιν καὶ προβολὴν τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως εἰς τὸν διεθνή στίβον. Τὸ ὅλον ἔργον τοῦ συγγραφέως διακρίνεται διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν μεταφραστικὴν ποιότητα καὶ προσφέρει συνάμα ἐκτενεῖς μελέτας καὶ ἀναλύσεις τῶν ποιητικῶν ἔργων καὶ ἐν γένει τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας τῶν νεωτέρων χρόνων.

15. Βραβεῖον εἰς τοὺς κυρίους **Μάριον - Βύρωνα Ραϊζην** καὶ **Ἀλέξ. Παπαδόπουλον** διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντα δύο βιβλία ὑπὸ τὸν τίτλον *Greek Revolution and the American Muse* καὶ *American Poets and the Greek Revolution 1821 - 1828*. Τὸ πρῶτον ἀποτελεῖ ἀνθολογίαν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα ἔγραψαν διὰ τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 Ἀμερικανοὶ ποιηταὶ τῆς ἐποχῆς. Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον οἱ συγγραφεῖς ἐξετάζουν τὸ φιλελληνικὸν κίνημα τῆς Ἀμερικῆς μεταξὺ 1821 - 1828, τὸν χαρακτῆρα τῆς φιλελληνικῆς ἀμερικανικῆς ποιήσεως καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Shelley ἐπὶ τῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων ποιητῶν.

16. Βραβεῖον εἰς τὴν βιβλιοθήκην Φανερωμένης Κύπρου, συνοδευόμενον ὑπὸ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως 100.000 δρχ. Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Φανερωμένης ἰδρύθη τὸ 1934, συντηρεῖται ἀπὸ τὴν φερώνυρον ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν ἐν Λευκωσίᾳ, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἔχει καταστῆ φάρος ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ.

17. Βραβεῖον ὡσαύτως εἰς τὸν κ. **Κ. Χατζηψάλτην**, συνοδευόμενον ὑπὸ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως 100.000 δρχ. Ὁ κ. Χατζηψάλτης εἶναι

διευθυντής της Βιβλιοθήκης Φανερωμένης από τοῦ ἔτους 1948 καὶ δόκιμος Κύριος ἐρευνητής.

18. Βραβεῖον εἰς τὰ κάτωθι, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν γυμνάσια τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα συνεπλήρωσαν ἑκατονταετῆ ζωὴν καὶ δραῖσιν : 1) Γυμνάσιον Ἀλεξανδρουπόλεως (Ἀρρένων), 2) Γυμνάσιον Διδυμοτείχου (Ἀρρένων), 3) Α' Γυμνάσιον Ἀρρένων Μυτιλήνης, 4) Βενετόκλειον Γυμνάσιον Ἀρρένων Ρόδου, 5) Πυθαγόρειον Γυμνάσιον Σάμου καὶ 6) Γυμνάσιον Ἀρρένων Χίου. Τὰ Γυμνάσια τῆς Χώρας, τὰ ὁποῖα ἔχουν συμπληρώσει βίον 100 καὶ πλέον ἐτῶν ὑπερβαίνουν τὰ τριάκοντα. Ἡ Ἀκαδημία ὅμως δὲν δύναται νὰ τὰ βραβεύσῃ ὅλα συγχρόνως. Ἀποχωρίσασα τὰ ἀνωτέρω ἕξ Γυμνάσια ἢ Ἀκαδημία ἐπιθυμεῖ διὰ τῆς βραβεύσεως αὐτῶν νὰ διαδηλώσῃ τὴν συμπαράστασίν της εἰς τὰς ἀκριτικὰς περιοχὰς ὑπὸ τὰς παρούσας δυσκόλους στιγμὰς τοῦ ἔθνους.

19. Χρυσοῦν μετάλλιον ἀπονέμεται εἰς τὴν Πατριάδα ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν, ἰδρυθεῖσαν τῷ 1713 ἀπὸ τὸν σοφὸν ἱεροδιάκονον Μακάριον Καλογεράν, ἄνδρα ἐξόχου παιδείας εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ τὴν Φιλοσοφίαν. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ἀνεδείχθη εἰς ἔθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν κέντρον, φάρος παιδείας καὶ ἐλπίδος τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ Σχολὴ ἐξηκολούθησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν αὐτῆς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20^{ου} αἰῶνος ἐστράφη εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀπόρων κοινοτήτων τῆς Μ. Ἀσίας. Ἡ ἱστορικὴ σταδιοδρομία τῆς Σχολῆς διεκόπη ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὸ ἔτος 1912, ἡ δὲ διακοπὴ αὕτη διήρκεσε μέχρι τοῦ ἔτους 1947, ὅποτε ἡ Δωδεκάνησος ἔγινε τμῆμα τῆς ἐθνικῆς ἐπικρατείας. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποτίει σήμερον εἰς τὴν Πατριάδα Σχολὴν φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Παιδείαν καὶ τὸ Ἔθνος κατὰ τὴν μακρὰν ἱστορίαν της.

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται :

1. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Νικ. Τοπαλίδη** διὰ τὴν σημαντικὴν συμβο-

λήν του διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μελισσοκομίας ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τοπαλίδης ἐκδίδει ἀπὸ 25ετίας τὸ περιοδικὸν «Μελισσοκομικὴ Ἑλλάς». Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ διὰ τῆς καθόλου πολυετοῦς δράσεώς του ὁ κ. Τοπαλίδης προσέφερε μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ συμβολὴν εἰς τὴν ἐκλαίτευσιν καὶ διάδοσιν τῶν μελισσοκομικῶν μεθόδων.

2. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Περικλῆ Χονδροματίδην**, Πρόεδρον τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ὁμίλου «Δόξα» τοῦ χωρίου Περαδίκια Ἐφορδαίας, διὰ τὴν ἐπισειρᾶν ἐτῶν κοινωφελῆ καὶ ἐθνικὴν δρασίαν του.

3. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Γεώργ. Παμπούκην** διὰ τὸ βιβλίον του *Ὁ μέγας κόσμος τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου*. Πρόκειται περὶ δοκιμίου εἰς τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μετὰ ξὺ ἄλλων ὡς τεχνικὸς καὶ μὲ τὸ μέγα θέμα τῆς ἐποχῆς, τὴν καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ αἰσθητικὴ παιδεία τοῦ συγγραφέως διαφαίνεται καθαρὰ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν, ὁ δὲ πόνος του διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου εἶναι κατάδηλος.

4. Ἐπαινος εἰς τὴν *Ἀδελφότητα Λεβιδιωτῶν Ἀμερικῆς*, ἣτις, ἰδρυθεῖσα τὸ 1924 ἐν Σικάγῳ, ἐπετέλεσεν ἀξιόλογον κοινωφελὲς ἔργον ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος της, τὸ Λεβίδιον τῆς Ἀρκαδίας. Χάρις εἰς τὴν φλογερὰν ἀγάπην καὶ τὸ θερμότατον ἐνδιαφέρον τῶν Λεβιδιωτῶν διὰ τὴν γενέτειράν των, τὸ Λεβίδιον, παρουσίασε σημαντικὴν οἰκονομικὴν, πνευματικὴν καὶ λοιπὴν πολιτιστικὴν ἄνοδον. Ἡ Ἀδελφότης τῶν Λεβιδιωτῶν Ἀμερικῆς ἵδρυσεν τὸ ἔτος 1949 καὶ ἄλλο σωματεῖον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἀδελφότης Λεβιδιωτῶν Ἀττικῆς* μὲ λίαν ἀξιόλογα ὡσαύτως ἐπιτεύγματα.

5. Ἐπαινος εἰς τὸ πνευματικὸν σωματεῖον *Φιλοπρόσδος Ὀμιλος Βροντάδου*, τὸ ὁποῖον, ἰδρυθὲν εἰς Βροντάδου Χίου ὀλίγον μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν, ἀνέπτυξεν ἔκτοτε ὑπερπεντηκονταετῆ πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν δρασίαν.

6. Ἐπαινος εἰς τὴν *Ἑλληνικὴν Μέριμναν*. Τὸ σωματεῖον τοῦτο, ἔργον ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, παρέσχε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν τομέα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946. Διὰ τῆς λει-

τουργίας νυκτερινῶν σχολῶν εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πρωτευούσης ἢ Ἑλληνικὴ Μέριμνα ἔδωκε τὰ πνευματικὰ ἠθικὰ ἐφόδια εἰς χιλιάδας νέους νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

7. Ἐπαινος εἰς τὸν σύλλογον Χωραϊτῶν Γορτυνίας ὁ Ἄγιος Ἀθανάσιος. Ὁ σύλλογος, λειτουργῶν ἀπὸ 25ετίας καὶ πλέον, ἐπετέλεσεν ἀξιόλογα κοινωφελῆ ἔργα πρὸς βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν καὶ συγκράτησιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ του, τοῦ χωρίου Χώρα Ἀρκαδίας καὶ τῶν ὁμόρων χωρίων.

8. Ἐπαινος εἰς τὸ ἐπιτελούμενον εἰς Παναγίαν Καλυβιανὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας ἔργον. Πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Καλυβιανῆς ἔχει δημιουργηθῆ μία πρότυπος μικρὰ ὀργανωμένη πολιτεία. Ἡ πολιτεία αὕτη ἀπαρτίζεται ἀπὸ δώδεκα φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα μὲ 900 τροφίμους καὶ ἀπὸ πληθὸς ἄλλων ἐργαστηρίων καὶ ἐγκαταστάσεων. Πρόκειται περὶ προσπαθείας, ἡ ὁποία ὄχι μόνον προσφέρει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ἰδρυμάτων, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ φωτεινὸν παράδειγμα καὶ παρακίνησιν εἰς μίμησιν καλῶν ἔργων.

9. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Βασίλ. Παπαβασιλάκη**, μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου Εὐδήλου Ἰκαρίας, ὅστις τὴν 27^{ην} Αὐγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔσωσε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του τὸν μὴ γνωρίζοντα κολύμβησιν καὶ κινδυνεύσαντα νὰ πνιγῆ στρατιώτην Εὐθύμιον Παπαδᾶν.

10. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Ἀποστ. Παπαδάκη**, καθηγητὴν τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς, ὅστις τὴν 5^{ην} Μαΐου 1974 ἀνέσυρεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἔσωσε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του πλησίον τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Σουνίου τὸν σπουδαστὴν Γεώργ. Ἀντωνακάκη κινδυνεύσαντα νὰ πνιγῆ καὶ καλοῦντα εἰς βοήθειαν.

11. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Ἰω. Κυπαρισσίδη**, μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου Λίμνης Εὐβοίας, ὁ ὁποῖος τὴν 17^{ην} Ὀκτωβρίου 1974 ἔσωσεν ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν τὸν μικρὸν Ἰω. Μούλιαρη, ἐτῶν 4.

12. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Συμεὼν Παπαθεοδώρου**, ἐπιθεωρητὴν δημοσίων διαχειρίσεων Ἡπείρου, ὁ ὁποῖος τὴν 5^{ην} Ἰανουαρίου 1975

ἐρρίφθη εἰς τὴν παγωμένην λίμνην Ἰωαννίνων καὶ διέσωσεν ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν τὸν ὀκταετῆ μαθητὴν Βασίλ. Ζαχαρτζῆν.

13. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Βασίλειον Ρόζον** μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 50.000 δρχ. ἀπὸ τὸ ἀθλοθετηθὲν ἀπὸ τὸ *Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων* ποσὸν πρὸς συγγραφὴν μελέτης διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 19^{ου} αἰῶνος μέχρι σήμερον. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ρόζου ἀποτελεῖ ἐμπεριστατωμένην ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Χώραν μας, καὶ συνάμα δεικνύει ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἠρεύνησε μὲ εὐσυνειδησίαν τὰ κείμενα τῶν νόμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν προστασίαν. Ἐπίσης δεικνύει ὅτι γνωρίζει τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν ξένην βιβλιογραφίαν.

14. Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Βασίλ. Μάκην** διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀνέκδοτον ἐργασίαν του περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν ἀδελφῶν Ριζάρη. Τὸ Βραβεῖον ἠθλοθετήθη ἀπὸ τὸ Ἐπισημοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν καὶ συνοδεύεται ἀπὸ χρηματικὸν ἔπαθλον 75.000 δρχ. Ὁ συγγραφεὺς τῆς μελέτης προέβη εἰς εὐρεῖαν ἀρχαιακὴν ἔρευναν, τεκμηριωμένην ἐπιμελῶς. Ἐπίσης συνεκέντρωσε τὰ ὑπάρχοντα βιογραφικὰ στοιχεῖα διὰ τοὺς δύο αὐτοὺς εὐεργέτας, καθὼς καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

15. Βραβεῖον εἰς τὸν Μητροπολίτην Κίτρους κ. **Βαρνάβαν Τζωρτζᾶτον** διὰ τὴν νομοκανονικοῦ περιεχομένου ἐπτάτευχον σειρὰν περὶ τὸν βασικὸν θεσμὸν διοικήσεως ἀπάντων τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ Ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Ἔχομεν ἐδῶ ἀξιόλογον συγγραφικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔτυχεν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ κριτικῆς ἀπὸ ἡμετέρους καὶ ξένους κανονολόγους θεολόγους καὶ νομικούς. Κατ' αὐτοὺς τὸ ἔργον ἀποτελεῖ σπουδαίαν προσφορὰν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ κανονικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

16. Βραβεῖον εἰς τὴν κ. **Ἐλένην Φιλιππίδου** διὰ τὴν λαογραφικὴν, κοινωφελῆ, πνευματικὴν καὶ γενικῶς ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν

ἀνέπτυξεν εἰς Ἀλεξανδρούπολιν ἀπὸ τὸ 1948. Ἀξιοσημεῖωτος εἶναι ἡ συμβολὴ τῆς κ. Φιλιππίδου εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῆς καλλιτεχνικῆς παραδόσεως τῆς Θράκης εἰς ὑφαντά, κεντήματα καὶ τάπητας μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Σχολῆς Χειροτεχνίας. Ἡ λαϊκὴ τέχνη τῆς Θράκης εἶναι τὸ εὐγενὲς πάθος τῆς κ. Φιλιππίδου. Ἐπίσης ὡς Πρόεδρος τοῦ Σωματείου *Τέχνη* ἢ κ. Φιλιππίδου ἀνέπτυξε μεγάλην πνευματικὴν δρασίαν εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν.

17. Βραβεῖον εἰς τὸν μουσικοφιλολογικὸν Σύλλογον Ἄρτης *Σκουφᾶς*. Ὁ Σύλλογος συνεστήθη τὸ ἔτος 1896, ἴδρυσεν δὲ καὶ διατηρεῖ ἐν λειτουργίᾳ βιβλιοθήκην πολλῶν χιλιάδων τόμων, ἐπιτελοῦσαν ἔργον μεγάλης ἐκπολιτιστικῆς σημασίας.

18. Βραβεῖον εἰς τὸν γυμναστικὸν Σύλλογον Σπάρτης. Ὁ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος ἐφέτος συμπληρῶνει 80 ἔτη ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πολυσχιδῆ δρασίαν. Ὅλαι σχεδὸν αἱ προσωπικότητες τοῦ τόπου διετέλεσαν μέλη τοῦ Συλλόγου τούτου. Ἐκτὸς τῆς καλλιτεργείας τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ ὁ Σύλλογος ἀνέπτυξε δραστηριότητα καὶ εἰς τὴν Μουσικὴν.

19. Βραβεῖον εἰς τὴν *Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα* διὰ τὴν ὑπερεκατονταετῆ ἐθνικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δρασίαν της. Ἡ ἀδελφότης ιδρύθη τὸ 1871 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ ἀποδήμους τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας εἰς καιροὺς κρισίμους διὰ τὸν ἑλληνισμόν τῆς Μακεδονίας. Κύριον ἔργον τῆς ἀδελφότητος ὑπῆρξεν ἡ ἴδρυσις ἑλληνικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν. Ἡ Σχολὴ ιδρύθη εἰς τὸ Τσοτύλιον, μικρὸν χωρίον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Κάτω Ἀλιάκμανος, ἐλειτούργησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, καταστᾶσα φάρος ἑλληνικοῦ φωτὸς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας. Ἡ φήμη τοῦ Γυμνασίου τοῦ Τσοτυλίου ἔφθανε πέραν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Μακεδονίας. Ἐκτὸς τοῦ Γυμνασίου ἡ Μακεδονικὴ ἀδελφότης ἴδρυσεν καὶ Οἰκοτροφεῖον διὰ τοὺς μαθητάς.

20. Βραβεῖον μετὰ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως 50.000 δραχ. εἰς τὴν κ. *Δέσποιναν Ἀχλαδιώτου*, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαετιῶν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ ὑψώνει τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὴν

ἐρημόνησον Ρῶ τοῦ συμπλέγματος Δωδεκανήσου καὶ διατρανώνει μὲ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τὴν ἐλληνικότητα τῆς νησίδος καὶ τὴν πίστιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἱερότητος τῶν ἐλληνικῶν ἑδαφῶν.

21. Ἀργυροῦν Μετάλλιον εἰς τὴν Ἑλεήμονα Ἑταιρείαν Ἀθηνῶν ἢ ὅπως καὶ ἄλλως λέγεται Γηροκομεῖον - Πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν. Ἡ Ἑλεήμων Ἑταιρεία Ἀθηνῶν, ἰδρυθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1864, ἀριθμοῦ βίον 111 ἐτῶν καὶ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα κοινωφελῆ Ἰδρύματα τῆς Χώρας μας. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας μεταβιβαζόμενος ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμπνέη τὴν λειτουργίαν τῆς Ἑταιρείας, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν παρηγορίαν τοῦ ἀδυνάμου γήρατος, εἰς τὴν παροχὴν ἀγάπης, στοργῆς καὶ θαλπωρῆς εἰς ἑκατοντάδας ὑπερηλίκων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Τέλος μετὰ πρότασιν τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται :

1. Βραβεῖον, συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸν ἔπαθλον 100.000 δραχ., εἰς τὸν κ. **Τάσον Ἀθανασιάδην** διὰ τὸ δίτομον ἔργον του *Φρουροὶ τῆς Ἀχαΐας*. Ὁ κ. Ἀθανασιάδης εἶναι γνωστός πεζογράφος μὲ ἐξαιρετικὰς ἰκανότητας. Τὸ βραβευόμενον ἔργον του ἀποτελεῖ ἓνα περαιτέρω βῆμα εἰς τὴν σταδιοδρομίαν του. Μὲ ἀφετηρίαν τὴν ζωὴν τῆς προπερασμένης γενεᾶς εἰς ἓνα ἐπαρχιακὸν κέντρον μὲ οἰκονομικὴν ἀκμὴν καὶ δρασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα μεταξὺ δύο οἰκογενειῶν, ὁ Ἀθανασιάδης δίδει ἓνα μέγαν κοινωνικὸν πίνακα τῆς ζωῆς. Εἰς αὐτὸν συνδέει τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν καὶ συσσωρεύει ἀνθρώπους καὶ γεγονότα ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ζωὴν τῶν τελευταίων 50 ἐτῶν.

2. Βραβεῖον συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸν ἔπαθλον 100.000 δραχ. εἰς τὴν Κυπρίαν φιλόλογον κ. **Θέμιδα Σιαπκαρᾶ - Πιτσιλίδου** διὰ τὸ ἔργον της *Le Pétrarquisme en Chypre - Poèmes d'amour*. Πρόκειται περὶ ἀξιολόγου φιλολογικῆς κριτικῆς ἐκδόσεως, τὴν ἀξίαν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐξάρει κορυφαῖοι φιλόλογοι Ἕλληνες καὶ ξένοι. Τὸ ἔργον τῆς κ. Σιαπκαρᾶ συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ κριτικὴν ἐπεξεργασίαν ἀνωνύμου ἐλληνικοῦ κυπριακοῦ χειρογράφου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν

Μαρκιανήν Βιβλιοθήκην τῆς Βενετίας. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχει καὶ ἰδιάζουσαν ἐθνικὴν ἀξίαν, διότι ἀποκαλύπτει μὲ ἀδιάσειστον τρόπον ὄχι μόνον τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μεγαλονήσου, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνθησιν τοῦ Κυπριακοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὸν 16^{ον} αἰῶνα.

Περαίνων ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν τόσον ἀγαστὴν συνεργασίαν καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἐπίσης τὸ Προεδρεῖον καὶ τὴν Σύγκλητον, ὅλους τοὺς συναδέλφους ἀκαδημαϊκοὺς, ἅπαν τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας, τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τὸ ὁποῖον τόσον μοχθεῖ, καὶ τὸ βοήθητικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Τέλος, εὐχαριστῶ ὅλους ὑμᾶς καὶ σᾶς εὐχομαι ὑγιᾶς καὶ εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.